

Goląb 14 XII 2009r.

Zakrążyło stado ptaków
tuż nad ziarnem rozsypanym,
dziękowały ukłonami
przed człowiekiem zapomnianym;
i nie czyniąc innych znaków
swym językiem pozdrawiały,
"Dzięki, że tu jesteś z nami"
mówiąc, pokarm połykały.

www.skomin.pl

Chociaż serca nasze małe
bardzo szczerze Ci dziękują,
takich ludzi już niewiele,
którzy zimą nas ratują.
Nasze myśli wciąż są stałe,
więc w podzięcie za Twą dobroć
skrzydeł naszych szum wystrzeli
i szczęśliwy bądź po stokroć.

Aż zerwały się gołębie,
zaczęły nad ziemią krążyć,
kilka kółek zatoczyły,
wzrokiem trudno było zdążyć.
Aż usiadły gdzieś na zrębie,
i dziękowały za wszystko
mówiąc, że nabrały siły.
Skrzyły się w swe legowisko.

Bartosz Szeferowicz